

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Artikel I, onderdeel A (artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

Dit betreft een technische aanpassing. In artikel 1, eerste lid, van het UBIB wordt aangegeven aan welke artikelen het UBIB 2001 uitvoering geeft. De verwijzing naar artikel 9.2 van de Wet IB dient te vervallen nu hoofdstuk 7A van het UBIB 2001 vervalt (zie de toelichting op artikel I, onderdeel I, voor een verdere toelichting in dit kader).

Artikel I, onderdeel B en C (artikelen 11b en 11c van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

De aanpassing van de artikelen 10b en 10c van het UBLB 1965 houdt verband met de vernummering van het achtste lid van artikel 18a van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964) tot zevende lid.

Artikel I, onderdeel D (artikel 11g van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

De aanpassing van de in artikel 11g van het UBIB 2001 opgenomen verwijzing is een technische wijziging in verband met de beëindiging van de mogelijkheid om pensioen in eigen beheer op te bouwen, waarbij artikel 19a, eerste lid, onderdeel f, van de Wet LB 1964 (Wet LB), waarnaar wordt verwezen, wordt verletterd.

Artikel I, onderdeel E (artikel 12 van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

In artikel 2.14, derde lid, onderdeel d, van de Wet IB 2001, dat op basis van het BP 2017 met ingang van 1 januari 2017 in werking treedt, is een antimisbruikbepaling opgenomen. Deze antimisbruikbepaling is een aanvulling op de in artikel 2.14, derde lid, onderdelen b en c, van de Wet IB 2001 opgenomen antimisbruikbepalingen die tot doel hebben te voorkomen dat box 3-vermogen gedurende een periode van maximaal drie maanden, onderscheidenlijk zes maanden, overgeheveld wordt naar box 1 of box 2, om zodoende de peildatum van box 3 te ontlopen. In genoemd onderdeel d wordt het bereik van die bepalingen uitgebreid naar een periode van maximaal achttien maanden ingeval het vermogen dat box 3 tijdelijk verlaat ten minste een deel van die periode is ondergebracht in een vrijgestelde beleggingsinstelling (vbi) als bedoeld in artikel 6a van de Wet Vpb 1969 of in een buitenlands beleggingslichaam.

Om te zorgen dat de antimisbruikbepaling doet waar zij voor is bedoeld (voorkomen dat er alleen om fiscale redenen met vermogen wordt geschoven tussen de boxen) en om de bepaling voor de Belastingdienst handhaafbaar te laten zijn wordt in artikel 2 van het UBIB 2001 een meldingsplicht aan de belastingplichtige opgelegd op grond waarvan hij gehouden is de inspecteur eigener beweging mededeling te doen van het kort gezegd binnen achttien maanden terughalen van vermogen uit een vbi naar box 3. De mededeling maakt het mogelijk hiermee rekening te houden bij het vaststellen van de aanslag of een navorderingsaanslag op te leggen. De mededeling

moet schriftelijk bij de inspecteur worden gedaan. Het niet of niet tijdig dan wel onjuist of onvolledig doen van de mededeling worden aangemerkt als een overtreding. Op grond van artikel 10a van de AWR kan de inspecteur dan een vergrijpboete opleggen van ten hoogste 100 percent van het bedrag aan belasting dat als het gevolg van het niet nakomen van deze verplichtingen niet is of – ingeval de inspecteur het niet tijdig had ontdekt – niet zou zijn geheven. De inspecteur dient te bewijzen dat de verplichtingen niet, niet tijdig of onjuist of onvolledig zijn nagekomen en dat dit aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten. De termijn voor het opleggen van de vergrijpboete vervalt door verloop van vijf jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de verplichting tot het doen van de mededeling wegens de toepassing van de antimisbruikbepaling is ontstaan.

Artikel I, onderdeel F (artikel 12a van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

Met de in artikel I, onderdeel A, onder 2, 4, 5, 8 en 9, opgenomen wijzigingen van artikel 12a, onderdeel b, van het UBIB 2001 worden de Subsidieregeling knelpunten platteland Noord-Brabant (provinciaal blad 2013, nr. 142¹) van de provincie Noord-Brabant, de Subsidieregeling urgentiegebieden Noord-Brabant 2016 (provinciaal blad 2016, nr. 51) van de provincie Noord-Brabant, de Uitvoeringsverordening subsidie Agenda Vitaal Platteland provincie Utrecht 2016–2019, artikel 4.1.1 Verplaatsing grondgebonden bedrijven (provinciaal blad 2016, nr. 5037) van de provincie Utrecht, de Regels Ruimte voor Gelderland 2016. Gecorrigeerd Exemplaar, paragraaf 4.5 Verplaatsing landbouwbedrijfsgebouwen ten behoeve van het Gelders Natuurnetwerk (provinciaal blad 2015, nr. 7842) van de provincie Gelderland, de Subsidieregeling agrarische bedrijfsverplaatsingen Groningen 2016 (provinciaal blad 2016, nr. 4210) van de provincie Groningen en de Subsidieregeling Verplaatsing Grondgebonden Agrarische Bedrijven Drenthe 2016 (provinciaal blad 2016, nr. 4154) van de provincie Drenthe aangewezen als nationale regelgeving die leidt tot herstructurering of beëindiging van een bedrijfstak als bedoeld in artikel 3.54, twaalfde lid, onderdeel c, van de Wet IB 2001.

De Subsidieverordening verplaatsing intensieve veehouderij provincie Utrecht 2005 (provinciaal blad 2006, nr. 6) van de provincie Utrecht is ingetrokken. In dat kader vervalt ingevolge artikel I, onderdeel A, onder 3, en artikel II, onderdeel a, in artikel 12a, onderdeel b, onder 3°, van het UBIB 2001 de verwijzing naar genoemde verordening.

Tot slot worden ingevolge artikel I, onderdeel A, onder 1, 6 en 7, en artikel II enkele onjuiste verwijzingen hersteld met terugwerkende kracht tot en met de datum waarop die onjuistheden zijn ontstaan.

Artikel I, onderdeel G (artikel 12bis van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

De wijziging van artikel 12bis van het UBIB 2001 betreft een technische aanpassing van de verwijzing naar een van de leden van artikel 3.20 van de Wet IB 2001. Deze houdt verband met de wijzigingen van artikel 3.20 van de Wet IB 2001 per 1 januari 2017 ingevolge de Wet uitwerking Autobrief II, waarbij tevens enkele leden van voornoemd artikel worden vernummerd.

Artikel I, onderdeel H (artikel 14a van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

¹ Genoemde subsidieregeling is overigens inmiddels aangepast (provinciaal blad 2015, nr. 159).

De aanpassingen in artikel 14a, eerste, tweede en derde lid, van het UBIB 2001 zijn van technische aard en houden verband met het opnemen van beleggingsondernemingen in de zin van de Wet op het financieel toezicht als toegelaten aanbieders van lijfrenteproducten in artikel 3.126a van de Wet IB 2001. In het eerste lid worden in dat kader de beleggingsondernemingen toegevoegd en in het tweede en derde lid wordt het begrip "lijfrentespaarrekening" vervangen door de term "lijfrenterekening". Onder dit laatste begrip wordt zowel een lijfrentespaarrekening als een lijfrentebeleggingsrekening begrepen.

Artikel I, onderdeel I (hoofdstuk 7A en artikel 21a van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

Op grond van artikel 9.2, eerste lid, onderdeel d, van de Wet IB 2001 wordt tot de voorheffingen gerekend de door Oostenrijk geheven bronbelasting, bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de spaarrenterichtlijn², zoals dat artikel op 31 december 2015 luidde, over een door een uiteindelijk gerechtigde in de zin van die richtlijn ontvangen rentebetaling als bedoeld in artikel 6 van die richtlijn. Naast Oostenrijk is er een aantal andere landen dat een met artikel 11, eerste lid, van de spaarrenterichtlijn, zoals dat artikel op 31 december 2015 luidde, vergelijkbare bronbelasting heft over rentebetalingen die onder de begripsomschrijving van artikel 6 van die richtlijn vallen. Op grond van artikel 9.2, tiende lid, van de Wet IB 2001 kan ook deze bronbelasting bij algemene maatregel van bestuur als voorheffing worden aangewezen. Dit is gebeurd in artikel 21a van het UBIB 2001 voor, laatstelijk, door Andorra, Curaçao, Liechtenstein, Monaco, San Marino, Sint Maarten en Zwitserland geheven bronbelasting.

Bij Richtlijn (EU) 2015/2060³ is de spaarrenterichtlijn door de Raad van de Europese Unie met ingang van 1 januari 2016 ingetrokken. Ingevolge OFM 2017 vervalt artikel 9.2, eerste lid, onderdeel d, en tiende lid, van de Wet IB 2001 om die reden met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2016. Met het vervallen van artikel 9.2, tiende lid, van de Wet IB 2001 dient ook artikel 21a van het UBIB 2001 te vervallen. Omdat laatstgenoemd artikel het enige artikel van hoofdstuk 7A van het UBIB 2001 is, kan het gehele hoofdstuk vervallen. Ook deze wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2016.

In het ingevolge OFM 2017 per 1 januari in te voeren artikel 10a.17 van de Wet IB 2001 is voorzien in overgangsrecht, inhoudende dat genoemd artikel 9.2, eerste lid, onderdeel d, tiende lid, van de Wet IB 2001 en het daarop gebaseerde artikel 21a van het UBIB 2001, zoals deze op 31 december 2015 luiden, van overeenkomstige toepassing zijn op geheven bronbelasting over betreffende rentebetalingen die nog zijn gedaan na 31 december 2015. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij genoemd artikel 10a.17 van de Wet IB 2001 in de memorie van toelichting bij OFM 2017.

Artikel I, onderdeel J (artikel 22 van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001)

In artikel 10.8, eerste lid, van de Wet IB 2001 is bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur administratieplichtigen worden aangewezen die gehouden zijn bepaalde eveneens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen gegevens en inlichtingen

² Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (PbEG 2003, L 157).

³ Richtlijn (EU) 2015/2060 van de Raad van 10 november 2015 tot intrekking van Richtlijn 2003/48/EG betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (PbEU, L 301).

te verstrekken aan de Belastingdienst. In artikel 22, eerste lid, van het UBIB 2001 is de opsomming van de aangewezen administratieplichtigen opgenomen. Aan deze opsomming worden met ingang van 1 januari 2017 natura-uitvaartverzekeraars in de zin van de Wft toegevoegd. Aanvankelijk was de veronderstelling dat deze groep verzekeraars reeds was aangewezen omdat natura-verzekeraars naar hun aard ook levensverzekeraars zijn en levensverzekeraars al zijn opgenomen in artikel 22, eerste lid, van het UBIB 2001. Natura-verzekeraars vallen echter niet onder de in de Wft opgenomen definitie van levensverzekeraars en in artikel 22, eerste lid, van het UBIB 2001 wordt bij die definitie aangesloten. Met de wijziging van genoemd eerste lid worden natura-verzekeraars daarom alsnog toegevoegd aan de opsomming in artikel 22, eerste lid, van het UBIB 2001. Met ingang van 1 januari 2017 zijn ook natura-uitvaartverzekeraars daardoor gehouden de waarde in het economische verkeer aan het begin van het kalenderjaar te renseignereren van een recht als bedoeld in artikel 5.10, eerste lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 mits die waarde hoger is dan het bedrag, genoemd in dat onderdeel (voor 2017 € 6977). De aanpassing in artikel 22, tweede lid, onderdeel g, van het UBIB 2001 houdt verband met de opname per 1 januari 2017 van beleggingsondernemingen in de zin van de Wft als toegelaten aanbieders van lijfrenteproducten in artikel 3.126a van de Wet IB 2001. In dat kader wordt het begrip "lijfrentespaarrekening" vervangen door de term "lijfrenterekening". Onder dit laatste begrip wordt zowel een lijfrentespaarrekening als een lijfrentebeleggingsrekening begrepen.

Artikel II

Artikel II, onderdelen A en B (artikelen 8 en 9 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

De wijzigingen van de artikelen 8 en 9 van het UBLB 1965 betreffen technische aanpassingen van verwijzingen naar artikel 13bis van de Wet LB 1964. Deze houden verband met de wijziging van artikel 13bis van de Wet LB 1964 per 1 januari 2017 ingevolge de Wet uitwerking Autobrief II, waarbij tevens enkele leden van voornoemd artikel worden vernummerd.

Artikel II, onderdeel C (artikel 10aa van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

De aanpassing van artikel 10aa van het UBLB 1965 houdt verband met de vernummering van het achtste lid van artikel 18a van de Wet LB 1964 tot zevende lid.

Artikel II, onderdeel D (artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

De aanpassing van de in artikel 1 van het UBLB 1965 opgenomen verwijzing is een technische wijziging die verband houdt met de beëindiging van de mogelijkheid om pensioen in eigen beheer op te bouwen, waarbij artikel 18h van de Wet LB 1964 vervalt. De verwijziging daarnaar in genoemd artikel 1 kan dus komen te vervallen. Verder is in het per 1 januari 2017 in werking tredende artikel 38n van de Wet LB 1964 een delegatiegrondslag opgenomen waaraan in het UBLB 1965 uitvoering wordt gegeven. Genoemd artikel 38n moet derhalve worden toegevoegd aan de opsomming in genoemd artikel 1.

Artikel II, onderdeel E (artikelen 10c en 10ca van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

Artikel 10c van het UBLB 1965 stelt nadere regels voor de toepassing van artikel 18h van de Wet LB 1964. Genoemd artikel 18h vervalt in verband met de beëindiging van de mogelijkheid om pensioen in eigen beheer op te bouwen. Genoemd artikel 10c kan hierdoor eveneens vervallen.

In artikel 10ca van het UBLB 1965 zijn nadere voorwaarden opgenomen waaronder een lichaam als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, onderdeel e, van de Wet LB 1964 kan worden aangewezen als toegelaten pensioenverzekeraar. Genoemd artikel 19a, eerste lid, onderdeel e, vervalt in verband met de beëindiging van de mogelijkheid om pensioen in eigen beheer op te bouwen. Genoemd artikel 10ca kan hierdoor eveneens vervallen.

Voor bestaande aanspraken die niet worden afgekocht of omgezet in een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting blijven de artikelen 10c en 10ca van het UBLB 1965 van toepassing op grond van artikel 38n, eerste lid, van de Wet LB 1964.

Artikel II, onderdeel F (artikel 10d van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

De aanpassing van de in artikel 10d van het UBLB 1965 opgenomen verwijzing is een technische wijziging in verband met de beëindiging van de mogelijkheid om pensioen in eigen beheer op te bouwen. Hierbij wordt artikel 19a, eerste lid, onderdeel f, van de Wet LB 1964, waarnaar in genoemd artikel 10d wordt verwezen, verletterd.

Artikel II, onderdeel G (artikel 11 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

De aanpassing van artikel 11, eerste lid, onderdeel a, onder 1° en onder 4°, van het UBLB 1965 houdt verband met de opname van beleggingsondernemingen in de zin van de Wet op het financieel toezicht als toegelaten aanbieders van lijfrenteproducten in artikel 3.126a van de Wet IB 2001. Met de wijziging van genoemd artikel 11 wordt bewerkstelligd dat ook de door een beleggingsonderneming gedane uitkeringen onder de loonbelasting vallen.

Artikel II, onderdeel H (artikel 12c van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965)

In het per 1 januari 2017 in werking tredende artikel 38n, tweede lid, van de Wet LB 1964 is de mogelijkheid opgenomen een aanspraak ingevolge een pensioenregeling waarvan een lichaam als bedoeld in artikel 19a, eerste lid, onderdelen d of e, van de Wet LB 1964, zoals dat artikel luidde op 31 december 2016, als verzekeraar optreedt (hierna: pensioen in eigen beheer) fiscaal geruisloos prijs te geven tot de fiscale balanswaarde van de tegenover die aanspraak staande verplichting op het moment van prijsgeven, mits op datzelfde moment de resterende aanspraak wordt afgekocht of fiscaal geruisloos wordt omgezet in een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting als bedoeld in artikel 38p van de Wet LB 1964. Op grond van het zesde lid van genoemd artikel 38n kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld voor de toepassing van dat artikel, waaronder voorwaarden over het bewaren en verstrekken van de voor die toepassing benodigde informatie. Op grond van deze delegatiegrondslag wordt in artikel 12c van het UBLB 1965 een informatieplicht opgenomen waaraan moet worden voldaan als een (gewezen) werknemer zijn pensioen in eigen beheer in 2017, 2018 of 2019 deels wil prijsgeven en voor het resterende deel met korting wil afkopen of wil

omzetten in een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting. Deze verplichting is opgenomen in het eerste lid van genoemd artikel 12c. Ook is hierin de informatie opgesomd die moet worden verstrekt. Hierbij kan ter toelichting nog worden opgemerkt dat met het in onderdeel a opgenomen unieke nummer, bedoeld in de Handelsregisterwet 2007, het Rechtspersonen en Samenwerkingsverbanden Informatienummer (RSIN) wordt bedoeld dat alle rechtspersonen en samenwerkingsverbanden krijgen bij inschrijving bij de Kamer van Koophandel.

In het tweede lid van genoemd artikel 12c is de wijze en het moment waarop de informatie moet worden aangeleverd opgenomen. De informatie dient binnen een maand na de afkoop of omzetting te worden aangeleverd bij de Belastingdienst. De informatie moet verplicht worden aangeleverd via het invullen en vervolgens naar de Belastingdienst sturen van een informatieformulier dat hiervoor op de site van de Belastingdienst zal worden opgenomen. De informatie mag dus niet op een andere wijze worden aangeleverd. Als de (gewezen) werknemer een (gewezen) partner heeft als bedoeld in artikel 38n, vierde lid, van de Wet LB 1964, dan moet – ter bescherming van de rechten van deze (gewezen) partner – het informatieformulier ook door deze (gewezen) partner worden ondertekend. De Belastingdienst mag bij ontvangst van het door beide (gewezen) partners ondertekende formulier erop vertrouwen dat op het moment van het feitelijk prijsgeven en afkopen of omzetten het daarvóór gegeven akkoord van de (gewezen) partner nog steeds geldig is. Het is de verantwoordelijkheid van de (gewezen) partners en hun adviseurs om over de wijziging van de pensioenaanspraak in eigen beheer goede afspraken te maken en ervoor te zorgen dat deze niet alleen op het moment van het feitelijk prijsgeven en afkopen of omzetten geldig zijn, maar ook op een eventueel toekomstig moment, wanneer de situatie zich voordoet dat de partners van elkaar willen scheiden.

Artikel III

Artikel III, onderdelen A en B (artikelen 1 en 7aa van het Uitvoeringsbesluit vennootschapsbelasting 1971)

Artikel 7aa van het UB Vpb geeft de belastingplichtige, onder voorwaarden, de mogelijkheid om de in de innovatiebox, bedoeld in afdeling 2.3 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969), vallende voordelen op forfaitaire wijze te bepalen. Met ingang van 1 januari 2017 wordt de genoemde mogelijkheid ingevolge het BP 2017 opgenomen in artikel 12bd van de Wet Vpb 1969. Genoemd artikel 7aa komt in dat kader te vervallen, zoals aangekondigd in de memorie van toelichting van het BP 2017.⁴ Als gevolg van het vervallen van laatstgenoemd artikel, vervalt ook de verwijzing naar artikel 12b van de Wet Vpb 1969 in artikel 1, eerste lid, van het UB Vpb 1971.

Artikel IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 1 van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente)

⁴ Kamerstukken II 2016/17, 3x xxx, nr. 3, blz. xx.

Met de toevoeging van een verwijzing naar artikel 15, tweede lid, van de Wet Vpb 1969 aan de in artikel 1, tweede lid, onderdelen e en f, van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente opgenomen omschrijvingen van moedermaatschappij en dochtermaatschappij wordt bereikt dat onder deze omschrijvingen ook de situatie van een fiscale eenheid met een topmaatschappij gaat vallen. Tevens wordt in genoemd artikel 1, tweede lid, een nieuw onderdeel g ingevoegd waarin het begrip tussenmaatschappij wordt gedefinieerd als tussenmaatschappij als bedoeld in artikel 15, vijfde lid, van de Wet Vpb 1969. Het gaat hierbij om een verwijzing naar artikel 15, tweede en vijfde lid, van de Wet Vpb 1969, zoals dat komt te luiden ingevolge de Wet aanpassing fiscale eenheid.

Artikel IV, onderdeel B (artikel 6 van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente)

Artikel 6 van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente geeft – ten behoeve van de toepassing van artikel 13I van de Wet Vpb 1969 – regels voor de bepaling van de (kwalificerende) verkrijgingsprijs van deelnemingen bij voegingen en ontvoegingen uit een fiscale eenheid. Het eerste lid van genoemd artikel 6 ziet hierbij op de situatie van een te voegen dochtermaatschappij die aandelen bezit en regelt de bij de moedermaatschappij van de fiscale eenheid in aanmerking te nemen (kwalificerende) verkrijgingsprijs van die aandelen. Het eerste deel van deze bepaling zou zonder nadere wijzigingen ook kunnen worden toegepast bij de voeging van een door een tussenmaatschappij gehouden (klein)dochtermaatschappij (die aandelen bezit). De verkrijgingsprijs bij de moedermaatschappij van de door die (klein)dochtermaatschappij gehouden aandelen wordt alsdan gesteld op de verkrijgingsprijs van die aandelen door de (klein)dochtermaatschappij. Het is echter niet de bedoeling dat de uitzondering waarbij de verkrijgingsprijs van de door de dochtermaatschappij gehouden aandelen kan worden gesteld op een evenredig deel van de verkrijgingsprijs van de aandelen in de dochtermaatschappij (indien dit hoger is), ook in genoemde situatie waarin de aandelen in de te voegen (klein)dochtermaatschappij worden gehouden door een tussenmaatschappij (naar analogie) wordt toegepast (door uit te gaan van een evenredig deel van de verkrijgingsprijs van de aandelen in de tussenmaatschappij). Met de aanpassing van artikel 6, eerste lid, van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente wordt dit uitdrukkelijk vastgelegd.

Het tweede lid van genoemd artikel 6 ziet op de bepaling van de (kwalificerende) verkrijgingsprijs van een ontvoegde dochter. Het tweede lid, onderdeel a, onder 2°, heeft hierbij betrekking op de situatie van de ontvoeging van een binnen de fiscale eenheid opgerichte dochtermaatschappij en regelt de in aanmerking te nemen verkrijgingsprijs van de aandelen in die dochtermaatschappij. Omdat er alsdan geen verkrijgingsprijs is die kan herleven, wordt de verkrijgingsprijs ingevolge artikel 6, tweede lid, onderdeel a, onder 2°, van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente gesteld op het in die maatschappij bijeengebrachte kapitaal. In de situatie dat de aandelen in die binnen de fiscale eenheid opgerichte dochtermaatschappij deels in het bezit zijn van een tussenmaatschappij, zal hiermee rekening moeten worden gehouden bij het bepalen van de verkrijgingsprijs bij de fiscale eenheid. In dat geval dient het bijeengebrachte kapitaal ter bepaling van de verkrijgingsprijs bij de fiscale eenheid te worden verdeeld naar rato van het aandelenbezit van iedere aandeelhouder in de ontvoegde

dochtermaatschappij. Met de aanpassing van artikel 6, tweede lid, onderdeel a, onder 2°, van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente wordt dit uitdrukkelijk vastgelegd.

Artikel IV, onderdeel C (artikel 7 van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente)

Artikel 7 van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente voorziet in de samenloop van de renteaftrekbeperking van artikel 13I van de Wet Vpb 1969 met de beperking van renteaftrek ter zake van overnameschulden van artikel 15ad van de Wet Vpb 1969 (hierna: aftrekbeperking overnameholding). Een dergelijke samenloop kan zich voordoen indien de op basis van genoemd artikel 15ad in aftrek te beperken rente op de overnameschuld ingevolge artikel 13I van de Wet Vpb 1969 al (deels) in aftrek wordt beperkt. Deze samenloop kan zich, op overeenkomstige wijze als bij de vorming van een reguliere fiscale eenheid, eveneens voordoen bij een Papillon-fiscale eenheid ingeval de belastingplichtige de aandelen in een tussenmaatschappij heeft verworven, en de maatschappij waarmee de fiscale eenheid wordt aangegaan en waarvan de aandelen door die tussenmaatschappij worden gehouden, een deelneming bezit. Tevens kan zich een samenloop voordoen voor zover de activiteiten van de te voegen maatschappij zelf niet als een uitbreiding van de operationele activiteiten van de groep kunnen worden gezien. Voor een dergelijke situatie wordt daarom ingevolge het aan artikel 7 toe te voegen derde lid, op overeenkomstige wijze als in artikel 7, eerste lid, voor een reguliere fiscale eenheid, een vermindering van de aftrekbeperking overnameholding verleend voor zover anders de aftrek van materieel dezelfde rente tweemaal zou worden geweigerd. De op basis van artikel 15ad van de Wet Vpb 1969 berekende aftrekbeperking wordt hiertoe ingevolge het genoemde derde lid verminderd naar evenredigheid van het deel van de verkrijgingsprijs van de aandelen in de tussenmaatschappij dat toerekenbaar is aan de vermogensbestanddelen die als gevolg van de voeging deel gaan uitmaken van het vermogen van de fiscale eenheid, maar uitsluitend voor zover dat deel van die verkrijgingsprijs bij de fiscale eenheid in aanmerking wordt genomen voor het bepalen van de deelnemingsschuld, bedoeld in artikel 13I, derde lid, van de Wet Vpb 1969. Voorts bedraagt het deel van de aftrekbeperking dat buiten aanmerking blijft ten hoogste de bij de fiscale eenheid ingevolge artikel 13I van de Wet Vpb 1969 berekende aftrekbeperking van bovenmatige deelnemingsrente. Er kan immers alleen sprake zijn van een samenloop voor zover bij de fiscale eenheid sprake is van een aftrekbeperking van bovenmatige deelnemingsrente. De werking van het nieuwe derde lid kan worden toegelicht aan de hand van het volgende voorbeeld.

Uitgangspunten

Eind 2016 heeft vennootschap M BV de aandelen in vennootschap X SA van een derde gekocht voor 1000. M BV heeft geen andere vermogensbestanddelen.

X SA heeft in 2015 een deelneming in KD BV gekocht voor 450. Van de activiteiten van KD BV kwalificeert ten tijde van de aankoop van de aandelen X SA door M BV 75% als operationele uitbreiding. Tevens bezit KD BV een beleggingsdeelneming Y Inc (25% van de waarde van KD BV).

M BV en KD BV vormen een fiscale eenheid met ingang van 1 januari 2017 waarbij X SA als tussenmaatschappij kwalificeert.

De fiscale balans van M BV ziet er op 1 januari 2017 als volgt uit.

M BV				
SA	Deelneming X	1000	EV	200
			VV	800
	Totaal	1000	Totaal	1000

De balans van X SA ziet er op 1 januari 2017 als volgt uit.

X SA				
KD BV	Deelneming	450	EV	450
	Totaal	450	Totaal	450

De fiscale balans van KD BV ziet er op 1 januari 2017 als volgt uit.

KD BV			
Activa	300	EV	50
Y Inc	200	VV	450
Totaal	500	Totaal	500

Na de voeging ziet de fiscale balans van de fiscale eenheid van M BV met KD BV op 1 januari 2017 er als volgt uit.

Fiscale eenheid M BV met KD BV				
SA	Deelneming X	1000	EV	250
	Activa	300	VV	1250
	Y Inc	200		
		1500		1500

Uitwerking artikel 13I van de Wet Vpb 1969

De verwerving van de deelneming in Y Inc betreft geen uitbreidingsinvestering in de zin van artikel 13I, vijfde lid, van de Wet Vpb 1969. Voor de toepassing van artikel 13I van de Wet Vpb 1969 bij M BV wordt – met inachtneming van het aan te passen artikel 6 van het Besluit aftrekbepierking bovenmatige deelnemingsrente – de volledige verkrijgingsprijs van de deelneming (zoals die geldt voor KD BV) ten bedrage van 200 in aanmerking genomen voor het bepalen van de deelnemingsschuld.

Voor de bepaling van het kwalificerende deel van de verkrijgingsprijs van de deelneming in de tussenmaatschappij X SA geldt dat 75% als operationele uitbreiding en 25% als niet operationele uitbreiding kwalificeert aangezien het enige vermogensbestanddeel van X SA de

aandelen in KD BV zijn. Van de verkrijgingsprijs van de aandelen X SA (1000) wordt dus 750 als kwalificerend als bedoeld in artikel 13I, vijfde lid, van de Wet Vpb 1969 aangemerkt. De in aanmerking te nemen verkrijgingsprijs van X SA bedraagt dan 250.

Voorts wordt voor de toepassing van de regeling inzake de aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente het eigen vermogen van de fiscale eenheid M BV (250) ingevolge de – krachtens de Wet aanpassing fiscale eenheid toe te voegen – tweede volzin van artikel 13I, vierde lid, van de Wet Vpb 1969 verminderd met 50 tot 200.

De deelnemingsschuld bedraagt dan 450, zijnde de in aanmerking te nemen verkrijgingsprijs van deelnemingen X SA (250) en Y Inc (200), verminderd met het eigen vermogen (200), ofwel per saldo 250.⁵ De beperking van de renteaftrek ingevolge artikel 13I van de Wet Vpb 1969 bedraagt dus $250/1250 \times$ de rente over 1250.⁶

Uitwerking artikel 15ad van de Wet Vpb 1969

Voor de toepassing van artikel 15ad van de Wet Vpb 1969 wordt het bovenmatige deel van de overnameschuld als volgt berekend.⁷ Het bedrag van de overnameschuld bedraagt 800 aangezien het enige vermogensbestanddeel van X SA de aandelen in KD BV zijn. Voorts dient bij de toepassing van artikel 15ad, vijfde lid, van de Wet Vpb 1969 voor de verkrijgingsprijs van het belang in de gevoegde maatschappij (KD BV) in deze situatie te worden uitgegaan van het deel van de verkrijgingsprijs in de tussenmaatschappij dat toerekenbaar is aan die gevoegde maatschappij. Aangezien het enige vermogensbestanddeel van X SA de aandelen in KD BV zijn, is de verkrijgingsprijs van het belang in X SA (1000) in dit voorbeeld volledig toe te rekenen aan KD BV. In het eerste jaar wordt het bedrag van de overnameschuld afgezet tegen 60% van 1000, zijnde 600. Het bovenmatige deel van de overnameschuld bedraagt dan 200, zijnde 800 verminderd met 600. De niet-aftrekbare overnamerente zou dan $200/800 \times$ de rente over 800 bedragen. Ingevolge het aan artikel 7 van het Besluit aftrekbeperking bovenmatige deelnemingsrente toe te voegen derde lid wordt het deel van de beperking van het teveel aan overnamerente dat vervolgens wegens de samenloop met artikel 13I van de Wet Vpb 1969 buiten aanmerking blijft, bepaald naar evenredigheid van het deel van de verkrijgingsprijs van de aandelen in de tussenmaatschappij (X SA) dat toerekenbaar is aan KD BV, voor zover dat deel van die verkrijgingsprijs bij de fiscale eenheid in aanmerking wordt genomen voor het bepalen van de deelnemingsschuld (dus voor 250). De bij de fiscale eenheid berekende aftrekbeperking voor bovenmatige deelnemingsrente is immers slechts gebaseerd op een beperkt deel van de overnameschuld. De niet aftrekbare overnamerente wordt daarom voor $250/1000^8$ deel verminderd, en bedraagt uiteindelijk $(750/1000) \times (200/800) \times$ de rente over de schuld van 800.

Artikel V

Artikel V onderdelen A en B (artikelen 1 en 3 van het Uitvoeringsbesluit Omzetbelasting 1968)

⁵ Aannemende dat de balans van de fiscale eenheid op 31 december 2017 gelijk is aan die op 1 januari 2017.

⁶ Hierbij is de drempel van € 750 000 buiten beschouwing gelaten.

⁷ Hierbij zijn de toepassing van het eerste lid en het tweede lid, eerste gedeelte, van artikel 15ad van de Wet Vpb 1969 betreffende – kort gezegd – de maximering tot het bedrag van de winst van M bv en de drempel van € 1 miljoen buiten beschouwing gelaten.

In artikel 29 van de Wet OB 1968 is voorzien in een regeling voor de teruggaaf van omzetbelasting in een aantal gevallen en, spiegelbeeldig, in een correctie van de reeds door ondernemers in aftrek gebrachte omzetbelasting ter zake van vergoedingen die zij niet aan de leverancier van de goederen of diensten betalen of die zij hebben terugontvangen. Daarbij is ook bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld volgens welke het vorenstaande niet van toepassing wordt verklaard op bedragen die niet zijn ontvangen onderscheidenlijk betaald ten gevolge van een korting voor contante betaling. In artikel 3 van het UBOB 1968 is daartoe bepaald dat de teruggaaf en de correctie bedoeld in artikel 29 van de Wet OB 1968 niet van toepassing zijn op bedragen welke niet zijn ontvangen onderscheidenlijk niet zijn betaald ten gevolge van een korting voor contante betaling, indien niet ter zake van die korting een aanvullende factuur is uitgereikt. Artikel 29 van de Wet OB 1968 wordt met ingang van 1 januari 2017 ingevolge artikel VI van de Fiscale vereenvoudigingswet 2017 gewijzigd. Onder die gewijzigde bepaling blijft artikel 3 van het Uitvoeringsbesluit OB 1968 inhoudelijk gehandhaafd. Wel is echter een redactionele aanpassing vereist in verband met de verwijzing naar het gewijzigde artikel 29 van genoemde wet. Deze wijziging voorziet daarin. In lijn hiermee is ook artikel 1 van het UBOB 1968 redactioneel aangepast, zodat de juiste delegatiegrondslag om genoemd artikel 3 mogelijk te maken in de opsomming wordt genoemd.

Artikel VI

Artikel VI onderdeel A en B (artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit accijns)

In artikel 1 van het UBA wordt bij artikel 71h van de Wet op de accijns in plaats van naar het zevende lid nu verwezen naar het zesde lid in verband met de wijziging van genoemd artikel 71h ingevolge artikel IX, onderdeel C, van OFM 2017. Daarnaast vervalt in genoemd artikel 1 met ingang van 1 juli 2017 de verwijzing naar artikel 67 van de Wet op de accijns omdat laatstgenoemd artikel met ingang van 1 juli 2017 zal vervallen ingevolge artikel VIII, onderdeel E, van de Fw 2017.

Artikel VI onderdeel C (artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit accijns)

Artikel 4, eerste lid, van het UBA bepaalt dat een vergunninghouder accijnsgoederenplaats of een in Nederland gevestigde geregistreerde geadresseerde kunnen verzoeken om toepassing van rechtstreekse aflevering van accijnsgoederen. Onder laatstgenoemde vergunninghouder valt ook de zogenoemde tijdelijk geregistreerde geadresseerde die slechts incidenteel accijnsgoederen ontvangt en wiens vergunning kan zijn beperkt tot één overbrenging. Een dergelijke geregistreerde geadresseerde is op grond van artikel 17, tweede lid, van Richtlijn 2008/118/EG uitgezonderd van de toestemming tot rechtstreekse aflevering.⁸ Daarom wordt aan artikel 4, vierde lid, van het UBA een onderdeel c toegevoegd waarin deze uitzondering is opgenomen.

Artikel VI onderdeel D (artikel 27a van het Uitvoeringsbesluit accijns)

⁸ Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG.

Ingevolge artikel VIII, onderdelen E respectievelijk F, van de Fwv 2017 vervallen artikel 67 respectievelijk artikel 70, eerste lid, onderdeel d, van de Wet op de accijns met ingang van 1 juli 2017. Genoemd artikel 67 regelde tot genoemde datum met goedkeuring van de Europese Commissie een vrijstelling van accijns voor biobrandstoffen voor verwarming terwijl genoemd artikel 70, eerste lid, onderdeel d, teruggaaf van accijns regelde voor dergelijke biobrandstoffen. Als gevolg van het vervallen van genoemd artikel 70, eerste lid, onderdeel d, vervalt ook de uitvoeringsbepaling hiervan, zijnde artikel 27a van het UBA, met ingang van 1 juli 2017.

Artikel VI onderdeel E (artikel 31e van het Uitvoeringsbesluit accijns)

Artikel 31e, derde lid, van het UBA bepaalt dat een teruggaaf van accijns op grond van de artikelen 71 of 71a van de Wet op de accijns voor motorbrandstof die geheel of gedeeltelijk bestaat uit biobrandstof, wordt verminderd met een eerdere teruggaaf van accijns op grond van artikel 71h van de Wet op de accijns. Ingevolge artikel IX, onderdeel C, van OFM 2017 is genoemd artikel 71h uitgebreid met hernieuwbare brandstoffen. Daarom zijn nu ook in artikel 31e, derde lid, van het UBA hernieuwbare brandstoffen opgenomen. Voorts wordt artikel 31e, tweede lid, van het UBA herzien. Hierin zijn de eisen opgenomen om teruggaaf van accijns te kunnen verlenen. Die eisen sluiten niet meer aan op de systematiek die hiervoor sinds 2015 geldt. Voorheen werd gebruikgemaakt van biotickets. Sinds 2015 zijn deze vervangen door Hernieuwbare Brandstof Eenheden (HBE's). HBE's worden afgegeven als er duurzame biobrandstoffen of duurzame hernieuwbare brandstoffen in het register van de Nederlandse Emissieautoriteit worden ingeboekt. Degene die voor accijnsteruggaaf in aanmerking wil komen moet kunnen aantonen dat HBE's die hij van de inboeker heeft gekocht voldoen aan de duurzaamheidseisen. Dit moet blijken uit de bedrijfsadministratie van de inboeker. Dit wordt nu opgenomen in het herziene artikel 31e, tweede lid, van het UBA.

Artikel VII

Artikel VII onderdelen A en C (artikelen 1 en 21d van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

In artikel I, onderdeel B, van de Wet tijdelijk verlaagd tarief laadpalen wordt met de invoeging van artikel 60a van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) een tijdelijk verlaagd tarief geïntroduceerd in de energiebelasting voor elektriciteit geleverd aan een oplaadinstallatie voor elektrische voertuigen die beschikt over een zelfstandige aansluiting. In artikel VII, onderdeel C, van het onderhavige besluit wordt in het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag (UBbm), op basis van de delegatiebevoegdheid in artikel 60a, derde lid, van de Wbm, artikel 21d in het UBbm ingevoegd waarin nadere regels zijn opgenomen voor toepassing van dit verlaagde tarief. In artikel 21d, eerste lid, van het UBbm wordt bepaald dat de afnemer van de elektriciteit, om recht te krijgen op het verlaagde tarief de elektriciteit via een aansluiting moet krijgen geleverd en dat hij aan de energieleverancier zal moeten verklaren dat de elektriciteit die via de betreffende aansluiting geleverd wordt, uitsluitend wordt gebruikt in een oplaadinstallatie voor elektrische voertuigen die geen deel uitmaakt van een meer omvattende onroerende zaak als bedoeld in artikel 16, onderdelen a tot en met e, van de Wet waardering onroerende zaken. Een

oplaadinstallatie maakt deel uit van een meer omvattende onroerende zaak, als zij behoort tot een onroerende zaak waarvan ook andere eigendommen, die niet tot de oplaadinstallatie behoren, deel uitmaken. In dat geval heeft de oplaadinstallatie geen zelfstandige aansluiting, omdat de aansluiting ook gebruikt kan worden om andere eigendommen van elektriciteit te voorzien. In artikel 21d, tweede lid, van het UBbm wordt voorts bepaald dat indien de door de verbruiker overgelegde verklaring op enig moment niet meer juist is, hij de verklaring binnen zes weken schriftelijk intrekt. De schriftelijke intrekking wordt door hem ondertekend, waarbij het moment, genoemde in de vorige volzin, wordt vermeld.

In de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag zal nader worden bepaald aan welke nadere voorwaarden de genoemde verklaring moet voldoen. Opgemerkt wordt nog dat het doen van een foutieve verklaring ingevolge artikel 20, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen kan leiden tot een naheffing bij de verbruiker.

In het derde lid van artikel 21d van het UBbm wordt artikel 21c van overeenkomstige toepassing verklaard. Hiermee wordt aangesloten bij de nadere regels in artikel 21c van het UBbm voor toepassing van de vergelijkbare voorwaarde in artikel 60, tweede lid, van de Wbm, met betrekking tot het lagere tarief op aardgas ten behoeve van tuinbouwbedrijven.

In samenhang met de invoeging van artikel 21d in het UBbm wordt in artikel VII, onderdeel A, van het onderhavige besluit, artikel 60a van de WBM ingevoegd in de opsomming van wetsartikelen in artikel 1 van het UBbm waaraan het UBbm uitvoering geeft.

Artikel VII, onderdelen A en C treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip dat gelijk zal zijn aan de inwerkingtreding van de Wet tijdelijk verlaagd tarief laadpalen die eveneens plaatsvindt bij koninklijk besluit. Als dat tijdstip na 1 januari 2017 valt, zullen de genoemde onderdelen, evenals de genoemde wet, terugwerken tot en met 1 januari 2017.

Artikel VII onderdelen B en E (artikelen 18 en 24 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Artikel 18 van het UBbm stelt nadere regels voor het teruggaafverzoek van artikel 45 van de Wbm dat ziet op de kolenbelasting. In artikel 18, derde lid, van het UBbm is bepaald dat bij het verzoek om teruggaaf de aankoopfactuur en de van belang zijnde gegevens over de bestemming van de kolen dienen te worden overgelegd. In verband met de digitalisering van de verzoeken om teruggaaf van belastingen op milieugrondslag wordt voor de elektronische indiening bepaald dat de aankoopfactuur en gegevens, bedoeld in het derde lid van dat artikel, niet bij het verzoek overgelegd worden maar desgevraagd aan de inspecteur worden verstrekt. Ook voor het teruggaafverzoek van artikel 67 van de Wbm wordt op vergelijkbare wijze bepaald dat bij elektronische indiening van het verzoek de afrekening, genoemd in artikel 24, derde lid, van het UBbm niet bij het verzoek wordt overgelegd maar desgevraagd aan de inspecteur wordt verstrekt.

Artikel VII onderdeel D (artikel 21e van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Met de introductie van artikel 21e van het UBbm wordt bepaald dat indien de verbruiker elektriciteit betreft van meerdere leveranciers via één aansluiting de vermindering, bedoeld in artikel 63, eerste lid, van de Wbm zal worden toegepast door één van de leveranciers. Artikel 21e

van het UBbm hangt samen met de introductie van de mogelijkheid om meerdere leveranciers te hebben op één aansluiting. Die mogelijkheid wordt gecreëerd door een codewijziging die de Vereniging Nederlandse energie data uitwisseling (NEDU) voorstelt in opdracht van de Autoriteit Consument & Markt (ACM). Met de introductie van de mogelijkheid om meerdere leveranciers te hebben op één aansluiting wordt invulling gegeven aan de Europese verplichting hiertoe voor grootverbruikers die volgt uit Richtlijn 2014/94/EU⁹. Met de introductie van artikel 21e in het UBbm wordt voorkomen dat onbedoeld per aansluiting meerdere malen de belastingvermindering wordt toegepast. Om te bepalen welke leverancier de belastingvermindering toepast zal worden aangesloten bij het onderscheid dat in de markt wordt gemaakt tussen primaire en secundaire allocatiepunten. Nadere regels hiertoe zullen worden opgenomen in de Uitvoeringsregeling belastingen op milieugrondslag.

Artikel VII onderdelen F, G, H en I (artikelen 24 tot en met 28 van het Uitvoeringsbesluit belastingen op milieugrondslag)

Voor de verschillende teruggaafregeling die zijn opgenomen in de artikelen 67 tot en met 70a van de Wbm worden nadere regels toegevoegd aan de artikelen 24 tot en met 28 van het UBbm. Aanleiding voor deze nadere regels is dat die de Belastingdienst meer mogelijkheid geven om oneigenlijk gebruik van deze teruggaafregelingen te voorkomen. Door in de genoemde artikelen van het UBbm op te nemen dat de teruggaaf alleen wordt verleend als de belasting expliciet op de factuur in rekening is gebracht en slechts voor zover de factuur is betaald wordt voorkomen dat energiebelasting moet worden teruggegeven die niet in rekening is gebracht of niet aan de energieleverancier is betaald. Voorts is bepaald dat indien een hoger bedrag aan belasting is gefactureerd dan door de leverancier verschuldigd is alleen het bedrag aan verschuldigde belasting kan worden teruggevraagd.

Artikel VIII

Artikel VIII, onderdeel A (artikel 1a van het Uitvoeringsbesluit Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Een internetprotocolnummer (IP-nummer) is een uniek nummer dat op het internet gebruikt wordt om een of meerdere apparaten te identificeren die zijn aangesloten op een netwerk. Het is vergelijkbaar met een postadres. Wanneer een natuurlijke of rechtspersoon een contract afsluit met een aanbieder van telecommunicatiediensten voor het toegang verkrijgen tot het internet verleent de aanbieder de contractant een IP-adres, waarmee meerdere apparaten tegelijkertijd aangesloten kunnen zijn tot het internet. Het gebruik van één IP-nummer voor het aanvragen van toeslagen (of het doorgeven van wijzigingen) voor meerdere personen (bijvoorbeeld op één dag) blijkt een waardevolle indicatie te zijn voor mogelijk misbruik. Meer specifiek kan het hier gaan om aanvragen voor toeslagen die zijn ingediend door een derde partij die niet zelf de aanvrager van de toeslagen is en ook niet gemachtigd is door de aanvrager.

Artikel 1a van het UB Awir ziet op de verstrekking aan de Belastingdienst/Toeslagen van gegevens door aangewezen natuurlijke personen, rechtspersonen en instellingen. Het gaat dan om

⁹ Richtlijn 2014/94/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 betreffende de uitrol van infrastructuur voor alternatieve brandstoffen (Pb EU 2014, L 307)

gegevens die van belang kunnen zijn voor de uitvoering van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir). In dat kader wordt aan genoemd artikel 1a een derde lid toegevoegd op grond waarvan aanbieders van openbare telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten verplicht worden desgevraagd aan de Belastingdienst/Toeslagen de naam, het adres en de woon- of vestigingsplaats te verstrekken van de natuurlijke of rechtspersoon die met de betreffende aanbieder een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het gebruik van een openbaar telecommunicatienetwerk of de levering van een openbare telecommunicatiedienst.

Deze informatieverplichting heeft tot doel om de Belastingdienst/Toeslagen te ondersteunen aanvragen van toeslagen effectiever te controleren en levert daarmee een waardevolle bijdrage aan het voorkomen van onrechtmatige uitbetalingen.

De nieuwe informatieverplichting geeft geen grondslag voor het opvragen van nadere gegevens (naast naam, adres en woon- of vestigingsplaats) over de hiervoor genoemde natuurlijke of rechtspersoon.

Van de nieuwe mogelijkheid tot het vragen van gegevens aan aanbieders van telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten zal bovendien in beginsel pas worden gebruikgemaakt, indien de Belastingdienst/Toeslagen de gegevens in het kader van toezicht niet op andere wijze kan verkrijgen. Dat houdt in dat de Belastingdienst/Toeslagen de benodigde gegevens eerst zal trachten te verkrijgen door bijvoorbeeld aanvullende informatie op te zoeken op internet of de adresgegevens van gebruikte bankrekeningen te raadplegen. Indien dat niet tot het gewenste resultaat leidt, wendt de Belastingdienst/Toeslagen zich met het verzoek om informatie tot de aanbieders van openbare telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten door middel van een door of namens van de Belastingdienst/Toeslagen ondertekend verzoek.

De verwerking van persoonsgegevens die uit deze maatregel voortvloeit en de daarmee gepaard gaande inmenging in het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer voldoen naar de mening van het kabinet aan de vereisten van noodzakelijkheid, proportionaliteit en subsidiariteit zoals die uit artikel 8 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden voortvloeien.

Omdat sprake is van verwerking van persoonsgegevens is in het kader van de nieuwe informatieverplichting een Privacy Impact Assessment (PIA) uitgevoerd. De uitkomst van de PIA is dat, gezien de belangrijke bijdrage die de onderhavige wijziging van het UB Awir kan leveren aan de voorkoming van fraude en misbruik, de verwerking van persoonsgegevens die daar het gevolg van is in overeenstemming is met het vereiste van noodzakelijkheid, proportionaliteit en subsidiariteit van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). Wel dient volgens de PIA in de toelichting tot uitdrukking te komen dat deze informatieverplichting uitsluitend gebruikt kan worden in de toezichtsfeer. De toelichting is hierop aangepast. De administratieve lasten voor de aanbieders van een openbare telecommunicatienetwerken of openbare telecommunicatiediensten zullen, gezien het geringe aantal verwachte verzoeken per maand, gering zijn.

Artikel IX

Artikel IX, onderdeel A en B (artikelen 1 en 5 van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft)

De aanpassing van de artikelen 1 en 5 van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft houdt verband met de opname van beleggingsondernemingen in de zin van de Wet op het financieel toezicht als toegelaten aanbieders van lijfrenteproducten in artikel 3.126a van de Wet IB 2001. In dat kader wordt het begrip "lijfrentespaarrekening" vervangen door de term "lijfrenterekening". Onder dit laatste begrip wordt zowel een lijfrentespaarrekening als een lijfrentebeleggingsrekening begrepen. Tevens wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om enkele achterhaalde verwijzingen naar een per 1 januari 2013 vervangen bepaling in de Wet IB 2001 met terugwerkende kracht te actualiseren.

Artikel X

Artikel X (Inwerkingtreding)

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2017. Afwijkingen van inwerkingtreding met ingang van 1 januari 2017 zijn bij de toelichting op de betreffende artikelen en onderdelen nader toegelicht.